

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15Csp/153/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718203250
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5718203250.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobkyne: I. T., L.. XX.X.XXXX, J. L. XXX/XX, XXX XX P. P. proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, spol. s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpená AK JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 022,22 € (bezdôvodné obohatenie zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500081321 zo dňa 22.9.2014) od 25.9.2018 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 022,22 € (bezdôvodné obohatenie na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500082590 zo dňa 26.9.2014) od 25.9.2018 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania sa žaloba zamieta.

IV. Žalobkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 12.9.2018 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalovanému, jednak zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500081321 zo dňa 22.9.2014 vo výške 1 022,22 € a zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500082590 zo dňa 26.9.2014 vo výške 1 022,22 € spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 12.9.2018 do zaplataenia. Žalobu odôvodnila tým, že uzatvorila so žalovaným dňa 22.9.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500081321 predmetom, ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1 500 €. Tento mal byť zaplatený v 42-och splátkach po 81,99 €. Žalovaný jej poskytol finančné prostriedky vo výške 1 350 €, nie ako bolo v zmluve uvedené 1 500 €. Žalovanému na úhradu záväzkov vzniknutých zo zmluvy zaplatila žalobkyňa 2 372,22 €, keďže úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu zákonných záležitostí zmluvy, na túto sumu žalovaný nemal nárok. Ďalej žalobkyňa uviedla, že uzatvorila dňa 26.9.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500082590 predmetom, ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1 500 €, mal byť zaplatený v 42-och splátkach po 81,99 €. Poskytol jej finančné prostriedky žalovaný vo výške 1 350 €, čiže nie ako bolo v zmluve uvedené 1 500 €. Žalovanému na úhradu záväzku zaplatila zo zmluvy žalobkyňa 2 372,22 €, avšak na túto sumu žalovaný nárok nemal, keďže úrok je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa poukázala na to, že obidve úverové zmluvy neobsahujú dobu trvania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere s termínom konečnej splatnosti. Ďalej poukázala tiež na to, že v zmluve nie sú uvedené predpoklady použité pre výpočet RPMN. Uvedená RPMN tiež nie je správna. Správne má byť 72,70 %, v zmluvách bola uvedená 25,74 % a 26,09 %. Žalobkyňa má za to, že je nedôvodný aj nárok na zaplataenie odplaty za služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb. Ide o doplnkovú službu, ktorá mala byť poskytovaná zo

strany žalovaného v priamej súvislosti s poskytnutým úverom. Dohodu je možné považovať za rozpornú s dobrými mravmi, keďže spotrebiteľ, teda žalobca mal zaplatiť za služby v dohode uvedenú odplatu vo výške predstavujúcej cca 87 % poskytnutého úveru. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že Zmluvy o revolvingovom úvere obsahujú neprimerane vysoké úroky a požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 15Csp/153/2018-174a žalobe žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu vyhovel. Prvým výrokom rozhodol, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500081321 zo dňa 22.9.2014 bezdôvodné obohatenie vo výške 1 022,22 € spolu s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 12.9.2018 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom rozhodol, že žalovaný je povinný vydať žalobkyni zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500082590 zo dňa 26.9.2014 bezdôvodné obohatenie vo výške 1 022,22 € spolu s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 12.9.2018 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Tretím výrokom rozhodol, že žalobkyni sa náhrada trov konania nepriznáva. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. O odvolaní rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý rozsudkom č. k. 10Co/159/2019-211 potvrdil rozsudok okresného súdu v časti výroku I. o uložení povinnosti žalovanému vydať žalobkyni zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500081321 zo dňa 22.9.2014 bezdôvodné obohatenie vo výške 1 022,22 €, ako aj v časti výroku II. o uložení povinnosti žalovanému vydať žalobkyni zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500082590 zo dňa 26.9.2014 bezdôvodné obohatenie vo výške 1 022,22 €. Rozsudok okresného súdu zrušil v časti výrokov I. a II. týkajúcich sa úroku z omeškania a vo výroku III. o trovách konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V súvislosti so zrušením výrokov I. a II. týkajúcich sa úroku z omeškania krajský súd uviedol, že je potrebné dotknutý výrok odôvodniť zodpovedajúco zákonným požiadavkám, jasne ozrejmiť východiská a úvahy o vzniku omeškania na strane žalovaného vrátane dôvodu jeho vymedzenia od určitého (konkrétného) dňa.

3. Súd preto vo veci z dôvodu čiastočného zrušenia rozsudku nariadil termín pojednávania na deň 14.10.2019. Pojednávania sa zúčastnila len žalobkyňa. Tá trvala na pôvodnej žalobe. Čo sa týkalo žalovaného, ten ospravedlnil neúčast', resp. svoju neúčast' ku dňu vykonania pojednávania neospravedlnil. Žalobkyňa sa pôvodne domáhala vydania bezdôvodného obohatenia z obidvoch zmlúv o revolvingovom úvere spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 12.9.2018, (t.j. od podania žaloby) do zaplataenia.

4. Súd postupoval podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čoho o plnenie veriteľ požiadal.

Žiadosť veriteľa o plnenie má povahu jednostranného právneho úkonu s tým, že zákon nepredpisuje formu, ani spôsob, akým má veriteľ vyzvať dlžníka na plnenie. Môže tak urobiť najmä vo forme písomnej upomienky. Pokiaľ veriteľ vo svojej výzve uvedie konkrétnu lehotu na plnenie je dlžník povinný plniť v tejto lehote. Za kvalifikovanú výzvu sa považuje tiež žaloba. V tomto prípade splatnosť dlhu nastáva prvý deň po doručení žaloby dlžníkovi (nie deň nasledujúci po podaní žaloby na súde). Uvedené má význam z hľadiska omeškania a povinnosti platiť úroky z omeškania. Keďže žalobkyňa nepreukázala, že by požiadala ešte pred podaním žaloby žalovaného o zaplataenie, resp. o vydanie predmetného bezdôvodného obohatenia z obidvoch zmlúv o revolvingovom úvere, súd považoval za výzvu na zaplataenie práve podanú žalobu a v danom prípade teda splatnosť týchto nárokov žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nastala v prvý deň po doručení žaloby žalovanému. Súd zistil, že žaloba bola doručená žalovanému dňa 24.9.2018, to znamená, že v prvý deň po doručení tejto žaloby sa dostal žalovaný do omeškania a týmto dňom, t. j. 25.9.2018 vznikol nárok žalobkyne na zaplataenie úrokov z omeškania zo sumy 1 022,22 € ako bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500082590, ako aj zo sumy 1 022,22 € bezdôvodné obohatenie zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500081321.

5. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd čo sa týkalo úroku z omeškania, tak mal za to, že úrok z omeškania vo výške 5 % bol uplatnený v správnej výške v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a v takejto výške ho súd aj priznal.

Súd teda priznal žalobkyni úroky z omeškania tak, ako sú uvedené vo výrokoch tohto rozsudku. Vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalobkyňa mala len nepatrný neúspech vo veci (v časti obdobia uplatnených úrokov z omeškania), a preto by jej vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (100 %). Žalobkyňa si však náhradu trov konania neuplatnila, a preto súd rozhodol, že žalobkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.